

إِلْتَقَى إِبْلِيسُ¹ بِخِتْيَارَةَ مِنْ
الْخِتْيَارِيَّاتِ، وَالْخِتْيَارِيَّاتِ الْعَجَائِزِ
هَذُولِ اللَّيِّ بِتَقْوَلِ عَنْهُنَّ عَجَائِزِ
هَذُولِ...

إِتْبَاعَتِ هِيَ وَإِبْلِيسَ، قَالَتْ-لَهُ:
«مِنْ أَقْوَى؟ الْمَرَّةَ وَلَا أَنْتِ؟». يَعْني
إِبْلِيسَ شَيْطَانِ.
«إِحْنَا أَقْوَى. إِنْتَو أَقْوَى؟ لَع. إِحْنَا
أَقْوَى».

قَالَتْ-لَهُ: «طَيِّب. تَع نِعْمَلِ إِتِّفَاقِ إِنَّهُ
أَنَا بَعْقَدِ وَإِنْتِ بِتَحَلِّ².»
قَالَ-لَهَا: «يَلَّا، تَفْضَلِي، إِعْقَدِي

פגש אֶבְלִיס¹ זקנה אחת מן הזקנות,
הזקנות הבאות בימים אלה אשר תוכל
לכנותן זקנות...

התערבה עם אֶבְלִיס, אמרה לו: "מי חזק
יותר? האישה או אתה?". זאת אומרת
אֶבְלִיס שטן.
"אנחנו חזקים יותר. אתן חזקות יותר?
לא. אנחנו חזקים יותר".

אמרה לו: "טוב. בוא נעשה הסכם: אני
אחבל תחבולה, ואתה תפתור אותה"².
אמר לה: "יֵלָא, בבקשה, חבלי תחבולה

1. إِبْلِيسُ – אֶבְלִיס: כינוי לשטן. לפי האמונה המוסלמית קדם אֶבְלִיס לאדם הראשון. אֶלְלָה בראו

מהאש, וכאשר ברא את האדם ציווה על אֶבְלִיס לסגוד לאדם, אך אֶבְלִיס סירב. מעשה נוסף המיוחס
לאֶבְלִיס הוא כניסתו לגן עדן בצורת נחש המפתה את חווה לאכול מן הפרי האסור. משום כך גורש
אֶבְלִיס מגן עדן יחד עם אדם. עונשו של אֶבְלִיס יהיה מותו, אשר יקרה ביום תחיית המתים: יום
الْقِيَامَةِ – יום אֶלְקִיָּאָמָה.

2. عَقَدَ... حَلٌّ – יֶקַד ... חֶלָּ: קשר... התיר. הכוונה כאן: חיבל תחבולה, קשר, סיבך את העניין, ואחר
כך התיר את הסבך.

وَأَنَا مُسْتَعِدٌّ أَحِلُّ، وَاللِّي بِنِغْلِبِ بِحُطِّ
الْجَائِزَةِ لِلثَّانِي.»

رَاحَتِ الْخَتِيَارَةَ فَكَّرَتْ، فِي الْبَلَدِ،
هُنَاكَ، فِي السُّوقِ، مَشَتْ، مَشَتْ. أَنَا
عَارِفٌ؟ فَتَشَّتْ. أَجَتِ عَلَى بَيْتِ، عَلَى
دُكَّانِ حِلْوَةٍ وَفِيهَا شَابٌّ طَيِّبٌ قَاعِدِ
بِيبِعِ فِي الدُّكَّانِ لَوَاعِي³ كُلُّهُ حَرِيرِ
وَأَشْيَاءَ، يَعْنِي غَرِيبَةً⁴.

سَأَلَتْ: «مَنْ هَذَا التَّاجِرُ؟ وَالْه
مَرَّةً؟ وَوَيْنَ بَيْتِهِ؟». وَشَافَتْ مَرَّتَهُ
مِنْ بُعِيدٍ وَأَعْجَبَتْهَا. حِلْوَةٍ. وَشَافَتْ
عِنْدَهُ دَارَ مَلِيحَةٍ.

رَجَعَتْ لِلتَّاجِرِ، لِبَسَتْ لِبَسَ مِتْدِيْنَ
وَعَمَلَتْ حَالَهَا مَرَّةً مَلِيحَةٍ وَأَدْمِيَّةً،
وَفَاتَتْ عَلَيْهِ: «يَا ابْنِي، أَنَا بَدِي بَدَلَةٍ
مِنْ عِنْدِكَ، حِلْوَةٍ كَثِيرٍ وَغَالِيَةٍ.
قَدِيشْ بَدِّكَ، أَنَا بَدْفَع. إِبْنِي حَبُّ

ואני מוכן לפתור, ומי שינוצח יעניק
פרס לשניי.

הלכה הזקנה שקעה במחשבות, בעיר,
שם, בשוק, הלכה, הלכה. אני יודע?
חיפשה. הגיעה לבית, לחנות יפה ובה
בחור יפה מראה מוכר בחנות בגדים³
עשויים כולם משי ודברים, דהיינו
מיוחדים.⁴

שאלה: "מאיפה הסוחר הזה? האם יש
לו אישה? והיכן ביתו?". ראתה את
אשתו מרחוק ומצאה חן בעיניה. יפה.
וראתה שיש לו בית נאה.

שבה אל הסוחר, לבשה לבוש דתי,
ועשתה עצמה אישה טובה ובת טובים,
ונכנסה אליו: "בני, אני רוצה חליפה
ממך, יפה מאוד מאוד ויקרה.
כמה שתדרוש, אשלם. בני התאהב

3. לَوَاعِي — لَوَاعِي: בגדים, מלבושים, מצעים. זוהי מקבילתה בלשון הדיבור של המילה הספרותית

أواعي — أواعي: ראה: עמ' 78, הערה 11.

4. غَرِيبَةً — لَوَاعِي: מוזרה, מופלאה. כאן במשמעות: מיוחדים, יוצאי דופן, נאים במיוחד.

بِنْتٍ وَبِدْهُ يَشْتَرِي-لَهَا هَذِهِ
 الْبَدْلَةَ وَمِجَنِّي، ضَرْبَنِي.⁵ وَأَنَا
 عَارِفٌ شَوْ بَدِّي أَسَاوِي؟ أَنَا بَخَافُ
 أَللَّهُ، بَسَّ بَخَافُ مِنْهُ كَمَا ن. بَدْنَا
 بَدْلَةَ مَلِيحَةَ تَوْصَا،⁶ لِأَنَّهُ بِحَبِّهَا كَثِيرٌ،
 وَهِيَ بِتَحِبُّهُ، وَوَعَدَهَا يُجِيبُ لَهَا
 بَدْلَةَ.»

إِلْتَأَجِرُ نَقْيَ⁷-لَهَا أَحْلَى بَدْلَةَ عِنْدَهُ،
 وَأَعْلَى بَدْلَةَ. قَدَيْشُ حَقُّهَا؟ هَلْ قَدَّ
 وَهَلْ قَدَّ مَصَارِي. أَعْطَتْهُ الْمَصَارِي
 وَسَحَبَتْ حَالَهَا الْخَتِيَارَةَ، طَلَعَتْ.
 وَيَنْ طَلَعَتْ؟ رَاحَتْ عَلَى بَيْتِهِ، دَقَّتْ
 عَالِبَاب. طَلَعَتْ هَالصَّبِيَّة: «أَهْلًا
 وَسَهْلًا يَا حَاجَّة،⁸ تَفْضَلِي.» قَالَتْ
 أَلهَا: «وَاللَّهِ يَا بِنْتِي، أَنَا بَدِّي أَصْلِي

בנערה, והוא רוצה לקנות לה את
 החליפה הזו, ומשגע אותי, ולוחץ עליי.⁵
 ואני יודעת מה לעשה? אני יראה מפני
 אֵלֵלָה, אך מפחדת מפניו גם כן. אני רוצה
 חליפה טובה לפי הזמנה,⁶ משום שהוא
 אוהב אותה הרבה, והיא אוהבת אותי,
 והבטיח לה להביא לה חליפה».

הסוחר בחר⁷ לה את החליפה הנאה
 ביותר שיש לו, והחליפה היקרה ביותר.
 כמה היא שווה? כך וכך מזומנים. נתנה לו
 את הכסף, קמה הזקנה ויצאה. להיכן
 יצאה? הלכה אל ביתו, דפקה על הדלת.
 יצאה הנערה: "אֵהֶלֶן וְסֵהֶלֶן יֵא חֵאגֵיָה,⁸
 בבקשה". אמרה לה: "חי אֵלֵלָה, בתי,
 אני רוצה להתפלל

5. ضَرْبَنِي — لِأَنَّهُ يَشْتَرِي: היכה אותי. כאן במשמעות: לחץ, הפציר, דרש בתוקף.

6. وَصَى — نَصِيحَةً: ציווה צוואה. כאן במשמעות: קנה דברים בהזמנה, ביקש שיביאו לו. למשל: وَصَاَهُ

עליו ساعة — نَصِيحَةً: עליו שעה. ביקש אותו להביא לו שיעון. ראה: עמי 57.

7. نَقْيَ — نَقَّى: בחר את הפריט הדרוש לו מתוך הסחורה.

8. حَاجَّة — חֵאגֵיָה: התואר חֵאגֵיָה מצורף לשמו של מוסלם שעלה לרגל למכה. כאן ניתן הכינוי מתוך

כבוד לאדם מבוגר ומכובד בעל חזות דתית.